

GLAS

SLOVENSKE KULTURNE AKCIJE

Leto (año) XXIX, 5

EL VOCERO DE LA ACCION CULTURAL ESLOVENA

september (sept.) 1982

Naš novi rod

Med nami že raste novi rod, ki marsikje, zlasti v Argentini, želi postati in ostati slovensko kulturno tvaren. Kako bo to mogel tu v tujini brez učinkovite opore svojega naroda? Da, če bi se ti naši mladi kulturniki vrgli v naročje režima v domovini, bi jim le-ta na vse načine omogočal, da bi se v osebnem stiku z rodno grudo in njenim kulturnim bogastvom slovensko obogatili. Ker pa hočejo ostati povsem svobodni tudi v svojem narodnem kulturnem mišljenju in ustvarjanju, se te ponujene roke ne bodo oklenili. Oklenili bi se pa pomoči naše izseljenske skupnosti.

Ali ni tovrstna opora našim mladim slovenskim izseljenskim kulturnikom tudi naša kulturna dolžnost?

Ali ne spada v delokrog Slovenske kulturne akcije tudi to področje?!

Diplome podpomega članstva

Naša ustanova smatra vse rojake, ki kaj darujejo zanj, ali ji kakorkoli pomagajo, tudi vse naročnike, kot svoje podporne člane.

Vsem tem sodelavcem bomo do konca tega leta poslali diplomu, s katero jih SKA sprejema v svoje vrste kot podporne člane.

Vse, ki boste to diplomu prejeli, prosimo, da jo sprejmete kot priznanje in izraz hvalečnosti za vaše dosedanje žrtve slovenski izseljenski kulturi, pa tudi kot vabilo in prošnjo k nadaljevanju vašega požrtvovalnega sodelovanja!

Opozarjamo na vrsto prihodnjih kulturnih večerov v Buenos Airesu! Program na naslednji strani.

Ljubiteljski ali poklicni kulturniki?

RAZLIKOVATI med amaterskim in profesionalnim kulturnim delovanjem ni povsem lahko delo, zlasti če imamo pred očmi posamezne primere. V naši skupnosti se dogaja, da neprofesionalni kulturni delavec mnogokrat kakovostno in kvantitativno več zmore, kakor poklicni kulturnik. Trditev utemeljujejo tehtne izvedbe na področju literature, gledališča, esejistike in drugih umetniških in znanstvenih področij. Kljub temu pa je vprašanje razmerja med poklicnimi in ljubiteljskimi kulturnimi dejavnostmi mnogokrat predmet razpravljanja v naših krogih in včasih tudi povod razburjenja in jeze. Večkrat smo že slišali, da tega ali onega niso sprejeli v določene organizacije naše slovenske skupnosti, ker ni imel diplome, priznanja ali podobnega – ostal je na nižji stopnji „prijatelj“ organizacije.

Dobro je, da o tem nekoliko razmislimo. Najprej, kar zadeva vprašanje razmerja med prvo in drugo „stopnjo“. Pojem amaterstvo ali ljubiteljstvo ima namreč precej razširjen slabšalni pomen, in sicer označuje nestrokovno, površno opravljanje kakega dela. V tem smislu je razmerje med dvema različnima kvalitetama določene dejavnosti. Vendar tu ne bomo razpravljali o teh dveh kakovostih, temveč o značilnostih obeh vrst, ki jih ločujemo samo po tem, kdo jih opravlja (kot poklicna dejavnost ali zgolj ljubiteljska dejavnost). Taka delitev nima za kulturno dejavnost nikakršnih bistvenih posledic.

Konvertit in nobelovec Aleš Carrel pravi v svojem Človek-neznanec, da „ni treba nikakršne posebne visoke kulture za oploditev estetičnega in religioznega čuta, ki poraja pesnike, umetnike in mistike. Kdorkoli se nesebično ukvarja z različnimi pogledi lepote, dela kulturno“ (La incógnita del hombre, Bs. As., 1957, 138).

Čut za pravičnost nam pravi, da ne kaže izkazovati priznanja tistemu, ki svojo poklicanost izpričuje zgolj na papirju; mnogo več pozornosti je vreden tisti, ki je s svojim delom rodil več ali manj skromen dosežek. Koliko je med nami izšolanih oderskih igralcev ali pevcev? In vendar nastop amaterskih igralških skupin, neprofesionalnih slikarjev, glasbenih amaterjev, itd. izpolni vrzel. Ali sploh moremo reči, da imamo dovolj strokovnjakov in ne potrebujemo amaterjev?

Sicer pa kakršnakoli delitev med poklicnim in ljubiteljskim kulturnim delovanjem izhaja iz starih varljivih opredelitev kulturne dejavnosti kot privilegirane področja človeškega delovanja. Mnogi morejo danes doseči splošno omiko in ne nujno preko šol. Šolska izobrazba posreduje oblike in smeri, ki so same po sebi vrednote, a ki še ne predstavljajo kvalitete.

Res je, da na ljubiteljskem področju zasledimo „znanstvenika“, ki s težavo dožene, kar bi s šolanjem mimogrede pridobil; umetnika, ki je zastal na zastarelih osnovah in je v svojem kritičnem pogledu ozek; takega, ki skrči obseg svojega področja zgolj na njemu dosegljivi svet; spet takega, ki v svojem ljubiteljskem zanosu skrajno poenostavlja. In končno so tudi taki, ki se ne morejo znebiti mnogih predsodkov.

Vrhunska kulturna ustvarjalnost je kot ena najpomembnejših delov duhovne ustvarjalnosti naroda in zgodovinske tradicije stvar trajne človekove aktivnosti in zaradi tega osnovna naloga poklicnih kulturnih delavcev. A ta poklicanost je možnost, ki mora priti do izraza in se uveljaviti kot res pomembna.

Razmerje, torej, med ljubiteljskimi in poklicnimi kulturniki ni konkurenčno. Nikakor ne moremo govoriti o nesmiselnem tekmovanju in očitaniu, še posebej pa ne o izpodrivanju ene oblike z drugo, ali ene oblike s praznino druge. Gre za med seboj dopolnjujoči se nalogi, za med seboj povezani osnovi.

V zdomstvu še daleč ni dovolj kulturnih dejavnosti in sožitje tega, kar imamo, gradi veljavnost. Neprecenljiva vrednota pa je, da pomagam tam, kjer sem potreben, in da se umaknem tam, kjer moja dejavnost ni več pomembna.

A. R.

ska potrebuje krušnih očetov...

Pravila Slovenske kulturne akcije predvidevajo dvojno članstvo: redno, ki je ustvarjalno, in podporno, ki ustvarjanju rednih nudi moralno in gmotno oporo.

SKA šteje danes v slovenskem izseljenstvu in zamejstvu okrog 100 rednih, ustvarjalnih članov. Potrebovala bi pa več sto podpornih članov, ki bi ustvarjalcem omogočali delo.

Kot podpornega člana moremo smatrati že vsakega našega naročnika, kajti z naročnino na naše publikacije in njihov branjem daje moralno in gmotno oporo izdajanju.

Plačujočih naročnikov je danes po vsem svetu, izven domovine (tja naše publikacije ne smejo!), kvečjemu nekaj nad 200. Z njihovih naročnin stroški izdajanja in drugega dela SKA še daleč niso kriti.

Zato so še večjega pomena vsi tisti naši naročniki, ki poleg naročnine naklonijo naši ustanovi še druge, večje ali manjše vsote, s katerimi ustanova krije samo po sebi umevni primanjkljaj.

Ti vsi so torej podporni člani Slovenske kulturne akcije, takorekoč njeni krušni očetje.

ustvarjalci ska

Pred letošnjo umetniško razstavo Bare Remec

V drugi polovici septembra bo v okviru kulturnih večerov naše organizacije v Buenos Airesu akademska slikarka Bara Remec razstavila vrsto svojih akvarelov. Doslej je razstavljala bolj svoja olja in bo v pogledu tehnike letošnja njena razstava gotovo prijetna novost. To priložnost bo porabila Slovenska kulturna akcija, da se bo spomnila ostvaritelja slovenske slikarske akademije v Argentini, pokojnega Marjana Marolta, ki je ta izredni podvig prvih let naše ustanove kot njen tajnik poklical v življenje in v tej umetniški šoli predaval. Slikarica Bara Remec je bila ena glavnih učnih moči v njej. Pokojnega vodja slikarske akademije ob desetletnici njegove smrti bo ob odprtju razstave označil vodja likovnega odseka SKA arh. Jure Vombergar. Razstava bo odprta cel teden po odprtju in se bodo mogla razstavljena dela tudi odkupiti.

Cankarjeva „Lepa Vida“ v Buenos Airesu

Slovensko gledališče v Buenos Airesu, ki ga sestavljajo večinoma režiserji in igralci, ki so člani Slovenske kulturne akcije, je družno z našo organizacijo v režiji Maksa Borštnika uprizorilo pač najtežje uprizorljivo, a literarno najbogatejše slovensko dramsko delo, Cankarjevo Lepo Vido. O uprizoritvi je urednik Meddobov France Papež objavil v tedniku Svobodna Slovenija strokovno pisano označbo tega Cankarjevega dela in pohvalil njegovo izvedbo na našem odru. Režiser Maks Borštnik je res z uprizoritvijo te drame pokazal izredni kreativni pogum in prepričevalno težnjo po čistem gledališkem ustvarjanju, ki mu ne gre le za zadovoljitev občinstva, ampak pred vsem za odkrivanje in poudarjanje umetniških vrednot.

Prihodnji Kulturni večeri v Buenos Airesu

- 25. septembra — akad. slikarka BARA REMEC — razstava akvarelov. Razstava bo odprta do 2. oktobra.
- 2. oktobra — TINE DEBELJAK ml. — Prostor in čas (relativnostna teorija).
- 16. oktobra — DR. TINE DEBELJAK, častni predsednik SKA — Ob 80 letnici rojstva Joža Vombergarja. Sodeluje gledališki odsek.
- 1. novembra — Metropolit DR. ALOJZIJ ŠUŠTAR — Odnos vere in kulture v izseljenstvu.
- 13. novembra — DR. ANDREJ FINK — O legalnosti in legitimnosti državne oblasti.
- 27. novembra — KATICA CUKJATI — Vpliv suareziarizma na revolucionarna gibanja v argentinskem XIX. stoletju.

V vsej kulturni zgodovini človeštva pa so se v posameznih narodih pojavljali tudi takozvani mecen, plemeniti darovalci izredno visokih vsot v pomoč kulturnemu ustvarjanju bodisi posameznikom bodisi ustanovam. Tudi Slovenska kulturna akcija jih je že več doživela in jih še doživlja: To so darovalci vsot za knjižne natečaje ali v podporo izdajanju te ali one knjige. Če v tej številki na drugem mestu objavljamo skorajšnji izid nove knjige, ki jo založi in izda Slovenska kulturna akcija, bo to mogoče samo zaradi mecenškega daru.

Koliko takih mecenov bi SKA potrebovala, če bi hotela razviti vse lepe možnosti kulturnega ustvarjanja med slovenskimi izseljenci po svetu in v zamejstvu!

A je med Slovenci le peščica naročnikov SKA, še manj njenih podpornikov, mecen so pa bele vrare.

Če kdaj, bi bilo zdaj potrebno, dati slovenskim kulturnim ustanovam zlasti v izseljenstvu, spričo njega idejne in krajevene oddaljenosti od matične domovine, vso oporo, potrebno visokemu kulturnemu delu.

Nova knjiga Slovenske kulturne akcije

Soustvarjalec slovenskega srednjega šolstva v času zavezniške zasedbe na Primorskem prof. Alojzij Geržinič je na podlagi gradiva, ki ga je zbral pokojni pionir tega šolstva dr. Srečko Baraga, in iz razprav, ki so izšle v Italiji, sestavil pomembno zgodovinsko dokumentirano monografijo. Študija prikazuje prizadevanje pokojnega člana in odbornika SKA dr. Srečka Baraga in njegovih sodelavcev v pomoč zavezniškim oblastem pri delu za ostvareitev slovenskega šolstva na Primorskem in pa težave, ki so se pri tem pojavljale, in sicer v največji meri od strani režimskih priganjčev komunistične Jugoslavije. Slovenska kulturna akcija se je odločila, da izda to delo pred vsem iz zavzetosti za osvetljevanje slovenske zgodovine v narodnostno tako preizkušnem delu našega naroda, pa tudi v spomin pionirju današnjega slovenskega šolstva na Primorskem dr. Srečku Baragu. O delu, ki je že v tisku, bomo še pred izidom objavili v Glasu obširnejšo analizo.

Smrt našega poverjenika

V Clevelandu so pokopali Janeza Ovsenika, ki je bil dolga zadnja leta svojega življenja vodja tamkajšnje Slovenske pisarne (ki so jo protikomunistični Slovenci ustvarili v Baragovem domu). Sedanja voditeljica pisarne gospa Marija Meglič v sporočilu o njegovi smrti povdarja, da je pokojni Ovsenik vodil pisarno brez vsakega honorarja. Tej pisarni je tudi naša ustanova od početka pošljala v prodajo svoja izdanja. Pokojni jih je z zavzetostjo ponujal rojakom in le obtoževal, da je vnaša slovensko knjigo zadnje čase pojemala. Tako rajnemu Janezu Ovseniku tudi Slovenska kulturna akcija dolguje veliko hvaležnost. Bog mu vse idealno delo na zemlji poplačaj v večnosti!

Med amaterji tudi profesionalci

Slovenska mladina Velikega Buenos Airesa, sinovi in hčerke protikomunističnih izseljencev, združeni v Slovenski deklški organizaciji in Slovenski fantovski zvezi, je priredila svoj XIII. glasbeni festival v veliki dvorani Slovenske hiše v Buenos Airesu. Festival je bil skrbno pripravljen in je izkazal lepo zavzetost slovenske mladine za našo pesem in za instrumentalno glasbo. Med drugimi so nastopili tudi nekateri, ki se glasbi posvečajo profesionalno. Med njimi naj omenimo le sodelavca našega Glasa Andreja Jana iz Slovenske vasi, ki je nastopil kot pianist s zahtevnimi skladbami véikih komponistov in jih izvajal s zadovoljivo tehniko in doživeto interpretacijo.

Naši natečaji

Komisija je že prejela nekaj del naših literatov, za natečaj o izseljenški problematiki je čas še do konca decembra.

O koncertu solista Janeza Vasleta

in o drugih kulturnih večerih objavimo poročilo v prihodnjem GLASU.

Pismo iz Tokia (julij 1982)

Dragi Glas!

Oprosti, da Ti pišem šele zdaj, ko se je poletno sonce nagnilo v teh gorah (kjer pišem) proti jeseni; ne le po prastarem kitajskem koledarju, ki ima še zmeraj podeželsko veljavo, ampak tudi dejansko – letos kar noče biti poletno vroče, vsaj od 35 stopinj severne širine naprej vse tja na severovzhod. V takšnih okoliščinah bi ti lahko po pravici pričakoval julijsko pismo, a vreme ni edini činitelj, kot pravimo, ko gre za ustvarjanje, pa četudi v obliki kulturnega kramljanja.

Pesem ptičkov pred velikim steklenim japonskim oknom se zdi tako brezskrbno komponirana, a obilica mastnih črvov v teh gozdovih igra pri tem svojo važno nizko vlogo. Naj Ti prevedem – kar se da pesniško – iz japonsčine 8. stoletja pesem, ki jo je zložil Ōtomo Jakamōči (po naše pisano): pet verstic po 5, 7, 6, 7, in 8 zlogov, napisanih od zgoraj navzdol, od desne na levo, v vzporednih stolpcih: „V pomladno nebo – med žarki prešernimi – vzpenja se, vzpenja – škrlanček; a jaz ostal – sem s težkim srcem življenja.“ Po japonsko se te besede berejo takole: „Uráura ni – teréru hárubi ni – hibári ágari – kokóro kanáši mo – hitóri ši omóeba.“ Kakor vidiš, sem tudi jaz obdržal enako število zlogov; po pravici povedano, japonski izvirnik s svojo nersakdanjo obliko izražanja, z nekaterimi arhaičnimi besedami, z močnim kontrastom podob, ki jih vsi, ki živimo v tesnem stiku z japonsko naravo, takoj razumemo – japonski izvirnik očara; pri slovenskem prevodu (in tukaj mislim ne na svoj, ampak na kak bodoči in zares mojstrski prevod) pa si želim še kakšne kitice, da bi dramatično doživljanja še bolj občutil; slovenske besede ne morejo pričarati japonskega okolja; morda pa je bilo napak, da sem skušal obdržati enako število zlogov, enako razvrščenih kot jih ima japonski izvirnik; morda je pravilen postopek ta, da dodam toliko novih besed, kolikor jih zahteva izvirnik, da more zaživeti japonski človek v japonski naravi daleč proč od japonskih otokov.

Dejstvo je, da te otoke neprestano oblikujejo tokovi Tihega oceana, vetrovi iz Amerike, Filipinov, Kitajske in Sibirije, vulkanski premiki v otoški zemlji sami, in seveda genetični in sociološki premiki na otoški zemlji. Japonska je še posebej svet kontrastov; prav zato se mi zdi, da ima konkretnost v japonski literaturi skoraj osrednjo položaj, kakor da bi svet sestavljali predvsem konkretni kraji, časi, nagibi, želje in usode. Kakor da je tako zmeraj bilo in kakor da bo zmeraj tako in kakor da so japonski otoki značilen izsek vesoljne resničnosti. Seveda se je po drugi svetovni vojni tudi na Japonskem marsikaj spremenilo, a ne tako temeljito in ne tako splošno, da bi zgornji poskus analize ne bil več veljaven.

Smisel za konkretnost je velika pridobitev, ne le za literaturo; vsaka takšna močna poteza ima svoje neskladnosti; ena izmed teh je vtis, da imajo načela le toliko vrednosti, kolikor se javljajo in uveljavljajo (n. pr. v obliki politične sile) v konkretnem svetu.

Dovolj, da tukaj pretrgam tkivo tega analitičnega razmišljanja, nimam namreč pri roki virov, s katerimi bi lahko podprl to razčlemba, ki se trenutno lahko opira le na omejeni repertorij japonskih pesmi in iger in na to in ono povest. Morda pa bodo prebivalci republike SKA, raztreseni po celinah, laže segli po virih, ki jim bodo pomagali osvetliti lastno izkustvo in tako omogočili vpogled v življenje in ustvarjanje človeka njihove drugačne dežele. To bi bil doprinos k primerjalni literarni kritiki, ki je tako koristna ustvarjalcem.

Med nama rečeno: ko še enkrat preberem ta in ona svoja slovenska pisma, potem ko jih tiskana prejemem takorekoč nazaj za sponam, se zmeraj občutno zavem – ponavljam: zmeraj –, da prenekateri stavek sicer zveni slovensko, vendar odgovarja po svojem načinu mišljenja bolj načinu izražanja v angleščini odnosno japonsščini, vsaj kolikor tvori člen v določenem odstavku. Vendar se trudim, da med pisanjem pozabim svoje

El ministro de Relaciones Exteriores y Culto, Juan Ramón Aguirre Lanari, señaló entre otros conceptos, que inicia su gestión en días difíciles, palpitantes aún por “la sangrienta acción militar que acaba de librarse en nuestras tierras malvinenses, (en las que la República ha luchado contra la avidez colonialista de Gran Bretaña)”. El país en “un hondo sentimiento y reacción de contenido patriótico, adoptó una posición firme y acorde con el interés nacional. Tuvo que asumir la guerra para defender su dignidad ante el ‘ataque despiadado’ y lo hizo como último recurso, después de un siglo y medio de pacientes reclamos, ante la indiferencia y la negativa del usurpador, a toda negociación”. Asimismo advirtió que los episodios vividos y la unidad nacional que los mismos generaron no pueden malograrse, y que en función de ellos la opinión internacional ha despertado en su interés, tomando gradual y promisorio conciencia del problema, y que por ello no se puede aludir la consideración del origen y fundamento colonial que se basa la usurpación británica.

LA REDACCION

japonsko in angleško govoroče okolje. Spomni me, prosim, na takšno nevarnost nelepega pisanja, kadar se Ti zdi umestno; pisati v lepi slovenščini – truditi se za to vrlino – je v skladu z božjim darom, ki ga materinščina predstavlja; po njej smo v najtesnejšem stiku z božjim stvarstvom čutnih in duhovnih danosti.

V julijskem Glasu sem bral, da je Zrnecovemu filmu v angleščini ime *On the Trail*, v slovenščini pa *Sledovi* (svetniškega škofa I. F. Barage). Angleški izraz je pomenljiv v zvezi s pionirji, Indijanci, skavti, detektivi, in sploh iskalki ljudi in dogodkov. Temu bi odgovarjal bolj slovenski izraz „po sledovih“. Ali pa: „po pionirskih sledovih“. Včasih so naslovi skoraj enako važni kot privlačno vabilo k važni vsebini.

V istem Glasu prinašaš izveček iz Brumnovega predavanja – kaj ko bi vsako poročilo o predavanju opremil z izvečkom tega, kar se Ti je zdelo najbolj pomenljivo? Saj veš, kako smo vsi daleč od B. Airesa, posebno pa Tvoj vdani

Vladimir Kos.

Važno sporočilo

članom in prijateljem Kulturne akcije

Vse redne člane Slovenske kulturne akcije, njene prijatelje, ustanove, ki z nami dopisujejo, slovenske in tuje založbe, s katerimi izmenjavamo publikacije, vabimo, da svoje dopise, želje, ponudbe in prošnje naslavljaajo zgolj na njen uradni sedež: Ramón L. Falcón 4158 1407 Buenos Aires, Argentina. Pravtako pošiljajte na ta naslov vsa denarna nakazila na ime blagajnika g. Alojzija Rezlja.

Dva odbornika SKA kot gledališčnika pri predstavi živega križvega pota: levo blagajnik Alojzij Rezlja, desno vodja gledališkega odseka SKA Frido Beznik.

slovenski premalo poznani katoliški roman

Pred nekako dvema letoma je Baragovo misijonišče v Buenos Airesu izdalo delo "POPOTNIKI", ki je nastalo pred štirimi desetletji v domovini, a ga je pisec, ki se nam predstavi s psevdonimom Aleksij Goriški in živi v Jugoslaviji, šele zadnja leta mogel obdelati ter pripraviti za tisk. Ker je med Slovenci katoliški romanopisec redka pojava, nam mora biti delo toliko bolj drago, zlasti še, ker je tudi literarno močno. Slovenski izobraženci po svetu morda na ta roman niso bili primerno opozorjeni in ga večinoma ne poznajo, kar je vsekakor pomanjkljivost.

Dr. Tine Debeljak nam je o delu pred nedavnim zapisal svoje sledeče mnenje:

„Romanopisec Aleksij Goriški, pisatelj obširnega dela POPOTNIKI, je napisal široko zasnovani roman iz življenja po prvi svetovni vojni v Ljubljani, z motivi ruskih emigrantov in prvih ljubljanskih visokošolcev, pa med podajanjem prve meščanske kapitalistične družbe in prvih socialnih revolucionarjev. To je gotovo široka in plastična podoba Ljubljane in problematike dobe prva leta po prvi vojni. Pa ni samo ta široki pogled na družbo vrednota tega premalo

ocenjenega romana, temveč tudi njegova duhovna problematika, povezava Vzhoda in Zahoda v Sloveniji (ruska duša in socialni radikalizem) in naša družba v propadanju in dvigu mu dajeta nevsakdanjo globino. Res da prehaja ta problematika večkrat v filozofske traktate, vendar je v njih življenjska sila vidna in duhovna kriza te ekspresionistične dobe nazorna in resnična, kar sem svoj čas, ko sem roman ocenjeval, premalo poudaril. Zdaj romanu priznavam večjo vrednost in zasluženost literarno pomembnost in ga lahko označujemo kot enega izrazitejših sodobnih katoliških stvaritev v povojni slovenski književnosti.“

Po vsem tem je jasno, da delo „Popotniki“ spada v vsako slovensko knjižnico kot literarna slovenska vrednota. Ker ga v večini knjižnic slovenskih izobražencev po svetu pač še ni, zato sporočamo, da je na razpolago še nekaj desetlin izvodov tega romana, ki je bil tiskan v mali nakladi in zato že predstavlja slovensko knjižno redkost. Dobi se lahko pri Slovenski kulturni akciji in pri poverjenikih Slovenske kulturne akcije. Cena skoraj 600 strani obsegajočemu delu je 15 dolarjev.

VI SLOVENSKI IZOBRAŽENCI

se bomo v ponedeljek, 1. novembra ob 20 zbrali v veliki dvorani Slovenske hiše na kulturnem večeru Slovenske kulturne akcije, ko bo prišel med nas slovenski metropolit, nadškof dr. Alojzij Šuštar, da nam bo predaval o odnosu vere in kulture v izseljenstvu

Ob 15-letnici Korotana na Dunaju.

Slovenski visokošolski dom „Korotan“ na Dunaju je lani praznoval 15 let svojega obstoja. Dom je na razpolago vsem slovenskim študentom in v kolikor teh ni, zasedajo njihova mesta študentje in študentke drugih narodnosti. Dom „Korotan“ je ob tem svojem jubileju izdal izredno okusno izdajo na 80 straneh, ki nosi naslov: Glas „Korotana“ ob petnajstletnici, leto 1981, številka 7.

List – to pot pravzaprav knjižica – vsebuje več člankov in študij. V prvem p. Ivan Tomažič, vodja Doma, ustanavlja sklad za pospeševanje, raziskovanje in uveljavitve slovenske zgodovine. Prepričan, da se je slovensko zgodovino pisje pretežno naslanjalo na tolmačenje tujih zgodovinarjev, ustanavlja sklad, ki naj bi prispeval k „razčiščenju odprtih vprašanj o slovenski zgodovini in kulturi ter njenem uveljavljanju doma in v svetu.“

V knjižici sodelujeta tudi Jožko Šavli (Karantanski klo-buk – najpristnejši slovenski simbol, strani 7-37 in Črni panter – najstarejši karantanski grb, 38-68) in Vinko Mirt (Grbi slovenskih dežel – spomeniki naše navzočnosti v zgodovini, 69-76).

25-letnica SKAD-a v Argentini

Prav tako so lansko leto praznovali svoj jubilej študentje, ki se zbirajo okrog Slovenskega katoliškega akademskega društva v Argentini. SKAD je za svoj srebrni jubilej izdalo brošuro z naslovom: Visokošolci ob Srebrni reki. Izdaja na 32 straneh je tudi mišljena kot začetek lista, ki bi povezoval slovenske visokošolce po svetu. Zamisel takih letopisov bi gotovo dobila odmev pri visokošolcih. Želimo organizatorjem uspešno delo.

V brošuri je več prispevkov. Dr. Milan Komar daje visokošolcem besedo na pot: Rast, neprestana rast. Osrednji del izdaje so Glasovi od vsepovsod. To so odgovori na anketo, ki jo je društvo poslalo za božič 1980 in dobilo odgovore iz raznih ameriških in evropskih dežel. Vredno je delo, ki so ga izvršili uredniki (Marjanka Kremžar, Miriam Jereb in Gregor Batagelj) s kroniko 25 let skadoveža življenja.

Obojim: Iskrene čestitke!

naši krušni očetje...

Naročnino SKA 1982 so plačali:

Argentina	Kanada
„Katoliški misijoni“ za 11	duh. Janez Kopač CM
slov. misijonarjev	Venezuela
Baragovo misijonišče	duh. Janez Grile
duh. Franc Sodja CM	Viktor Pipp
inž. Leon Pitterle	Slavka Voglar
Rezika Marinšek	Franc Willenwaldt
Božo Eiletz	Brazilijska
Dušan Pipp	Inž. Janez Ložar
Ivan Bukovec	Čile
Franc Bidovec	duh. Andrej Prebil CM
Avgust Clemente	Nemčija
Rudolf Ribnikar	duh. dr. Branko Rozman
mons. dr. Mirko Gogala	duh. Ciril Turk
Simona Rajer	Francija
Darko Šušteršič	dr. Ciril Guštin
Janko Bradač	Švica
dr. Jože Dobovšek, st.	dr. Karel Vojska
inž. Jernej Dobovšek	Avstrija
ZDA	duh. Janez Hafner
dr. J. Goršič	
Ana Gaber	
prof. J. Arnez	

Darovi

Nemčija	Venezuela
Duh. Ciril Turk, 90 USA dol.	Slavka Voglar, 72 USA dol.
N.N., 30 DM	Viktor Pipp, 20 USA dol.
Še za I. knjižno loterijo SKA	Argentina
sta poslala:	Mons. dr. Mirko Gogala
Mons. dr. J. Zdešar, 300 DM	3.500.000 pesov
duh. dr. B. Rozman, 300 DM	duh. I. Caserman, 200.000 p.
ZDA	Stane Snoj, 100.000 p.
Duh. Jože Vovk, 60 USA dol.	Janko Bradač, 150.000 p.
Mons. Leon Kristanc,	dr. Zlatko Tomšič, 600.000 p.
2.200.000 pesov	arh. J. Vombergar, 700.000 p.
Kanada	dr. S. Kociper, 1.000.000 p.
Jožef Kmetič, 400 kan. dol.	duh. B. Koman, 1.000.000 p.
	Antonija Račič, 500.000 p.

CORREO ARGENTINO CORR. CENTRAL Y SUC 7	TARIFA REDUCIDA CONCESION 6228
	R. P. I. 1328339

GLAS je glasilo Slovenske kulturne akcije. Urejuje ga tajništvo. Tisk Editorial Baraga del Centro Misional Baraga, Colón 2544, 1826 Remedios de Escalada, Pcia. Buenos Aires, Argentina. Vsa nakazila na: Alojzij Rezelj, Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires 1407, Argentina. - Editor responsable Slovenska kulturna akcija (Andrés José Rot), Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires 1407, Argentina.